

УДК 330.341.1:351.82(477)

[https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-11\(21\)-1187-1198](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-11(21)-1187-1198)

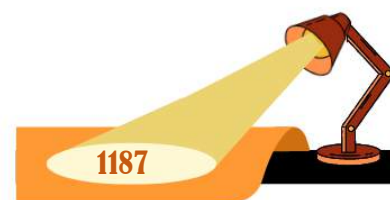
Васильєва Олена Владиславівна кандидат економічних наук, завідувач Центру інновацій та технологічного розвитку, ДУ «Інститут досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г. М. Доброва НАН України», м. Київ, <https://orcid.org/0000-0001-7502-5702>

ДЕРЖАВНА ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА В УМОВАХ ВІЙНИ ТА ПІСЛЯВОЄННОЇ ВІДБУДОВИ: КЕЙС WINWIN 2030

Анотація. У статті досліджено сучасні підходи до формування державної інноваційної політики України в умовах повномасштабної війни та її роль у забезпеченні післявоєнної відбудови країни. Показано, що війна суттєво загострила довготривалі проблеми національної дослідницької та інноваційної системи, зокрема фрагментованість управління, дефіцит фінансування, кадрові втрати, руйнування інфраструктури та зниження рівня інтеграції науки, бізнесу й держави. На основі аналізу стратегічного документа WINWIN 2030 розкрито ключові принципи й механізми державної інноваційної політики, спрямованої на розвиток високотехнологічних секторів (DefenceTech, AI, AgriTech, SpaceTech, MedTech тощо), посилення міжнародної співпраці, удосконалення регуляторного середовища, економізацію інтелектуальної власності та створення інноваційної екосистеми нового типу. Узагальнено результати SWOT-аналізу та структурної оцінки ризиків, які впливають на реалізацію стратегії, включно з фінансовими, інституційними, технологічними, кадровими та зовнішніми загрозами. Встановлено, що WINWIN 2030 може стати основою системної модернізації державної інноваційної політики та інструментом прискореного технологічного розвитку України за умови забезпечення стабільного фінансування, посилення інституційної спроможності та інтеграції у європейський інноваційний простір. Сформульовано перспективні напрями подальших досліджень, серед яких визначення оптимальних моделей державно-приватного партнерства, аналіз інноваційної інфраструктури, оцінка впливу інновацій на темпи відбудови та моделювання сценаріїв розвитку національної інноваційної системи до 2030 р.

Ключові слова: державна інноваційна політика, WINWIN 2030, післявоєнна відбудова, інноваційна екосистема, інституційна спроможність, ризики, технологічний розвиток, Horizon Europe, DefenceTech.

Vasylieva Olena Vladuslavivna PhD of economics, Head of the Innovation and Technological Development Center, State Institution «G.M. Dobrov Institute for Scientific and Technological Potential and Science History Studies of the NAS of Ukraine», Kyiv, <https://orcid.org/0000-0001-7502-5702>

STATE INNOVATION POLICY IN THE CONDITIONS OF WAR AND POST-WAR RECONSTRUCTION: THE WINWIN 2030 CASE

Abstract. The article examines modern approaches to the formation of Ukraine's state innovation policy in the conditions of a full-scale war and its role in ensuring the country's post-war reconstruction. It is shown that the war significantly exacerbated long-term problems of the national research and innovation system, in particular, fragmentation of management, funding shortages, personnel losses, destruction of infrastructure, and a decrease in the level of integration of science, business, and the state. Based on the analysis of the strategic document WINWIN 2030, the key principles and mechanisms of the state innovation policy aimed at the development of high-tech sectors (DefenceTech, AI, AgriTech, SpaceTech, MedTech, etc.), strengthening international cooperation, improving the regulatory environment, economizing intellectual property, and creating a new type of innovation ecosystem are revealed. The results of the SWOT analysis and structural assessment of risks affecting the implementation of the strategy are summarized, including financial, institutional, technological, personnel, and external threats. It is established that WINWIN 2030 can become the basis for the systemic modernization of the state innovation policy and a tool for accelerated technological development of Ukraine, provided that stable financing is ensured, institutional capacity is strengthened, and integration into the European innovation space is achieved. Promising directions for further research are formulated, including the identification of optimal models of public-private partnership, analysis of innovation infrastructure, assessment of the impact of innovations on the pace of reconstruction, and modeling of scenarios for the development of the national innovation system by 2030.

Keywords: state innovation policy, WINWIN 2030, post-war reconstruction, innovation ecosystem, institutional capacity, risks, technological development, Horizon Europe, DefenceTech.

Постановка проблеми. Повномасштабна війна в Україні спричинила безпрецедентні трансформаційні виклики для національної дослідницької та інноваційної системи, актуалізувавши потребу у переосмисленні механізмів формування державної інноваційної політики та її адаптації до кризових умов. Зруйнована інфраструктура, суттєвий відтік наукових кадрів, дефіцит фінансування, втрата частини виробничих потужностей і послаблення інституційної спроможності органів влади суттєво знижують можливості науки та високотехнологічних секторів щодо підтримки економіки, системи безпеки та післявоєнної відбудови. Водночас саме інновації стають критичним інструментом підвищення обороноздатності, забезпечення стійкості держави та прискорення модернізації економіки, що відповідає сучасним підходам ЄС до формування політики у сфері досліджень і технологій.

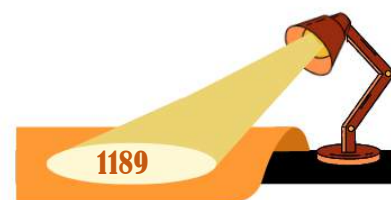
У цих умовах недостатньо лише відновити довоєнні механізми — необхідна глибока трансформація державної інноваційної політики та її інституційної архітектури, орієнтована на інтеграцію воєнних і цивільних технологічних потреб, розвиток нових секторів інноваційної економіки, підвищення глобальної конкурентоспроможності України та використання унікального «вікна можливостей» для системного перезавантаження інноваційної моделі. Попри окремі наукові напрацювання у сфері інноваційної політики в умовах війни, залишається невирішеним комплексне питання: якою має бути стратегічна державна інноваційна політика України, що одночасно враховує потреби оборони, повоєнної відбудови та довгострокової інтеграції у європейський інноваційний простір.

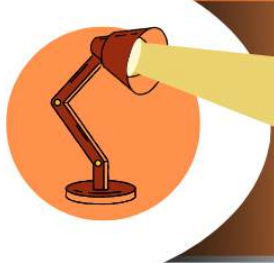
У цьому контексті стратегія WINWIN 2030 виступає важливим кейсом, що потребує наукової оцінки, оскільки пропонує нову модель державної інноваційної політики, засновану на екосистемній взаємодії, глобальній інтеграції, розвитку високотехнологічних секторів та поєднанні оборонних і цивільних інновацій. Однак її практична реалізація стикається з низкою системних викликів: інституційною фрагментацією, нестачею фінансових ресурсів, кадровими ризиками, технологічними обмеженнями та зовнішніми загрозами, що посилює актуальність наукового дослідження механізмів, інструментів і умов ефективної реалізації цієї стратегії.

Таким чином, проблема полягає у визначенні оптимальної моделі державної інноваційної політики України в умовах війни та повоєнної реконструкції, оцінці стратегічного потенціалу WINWIN 2030 та ідентифікації бар'єрів і можливостей для її реалізації у контексті глобальних змін і вимог європейського інноваційного простору.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням інновацій в умовах війни та післявоєнної відбудови присвячені сучасні дослідження українських вчених, зокрема Грига В. Ю. та Рижкова Ю. О. у своїй роботі зазначають, що необхідно зміцнити вітчизняну науково-технологічну базу для стійкого післявоєнного відновлення [1]. Вовченко О. В. та Петренко Н. С. у своєму дослідженні доходять висновку, що успішна відбудова України має спиратися на консенсусну економічну модель із потужним акцентом на інноваціях — через лібералізацію, стимулювання високотехнологічних секторів та підвищення інвестиційної привабливості [2]. Ураховуючи зазначений науковий доробок все ще потребує комплексної відповіді питання, як саме має трансформуватися державна інноваційна політика в умовах тривалої війни, нових безпекових викликів та стратегічних цілей до 2030 року.

Мета статті – дослідити державну інноваційну політику України в умовах війни та повоєнної відбудови крізь призму реалізації стратегії WINWIN 2030, визначити ключові виклики та можливості, а також ідентифікувати напрями трансформації, що забезпечать сталий розвиток держави на основі інновацій.

Виклад основного матеріалу. Повномасштабна війна в Україні загострила довготривалі структурні проблеми національної дослідницької та інноваційної системи (ДІС), які проявилися задовго до 2022 року. Зокрема, протягом тривалого періоду спостерігалися істотне скорочення числа дослідників, зменшення частки фінансування науки та інновацій у ВВП, зниження значущості наукової експертизи у формуванні державних рішень, а також поступове послаблення взаємодії між ученими, бізнесом, державними інституціями та суспільством. Це призвело до деградації ключових індикаторів наукового потенціалу: людського капіталу, рівня комерціалізації розробок, а також здатності наукової системи до генерації й масштабування інновацій.

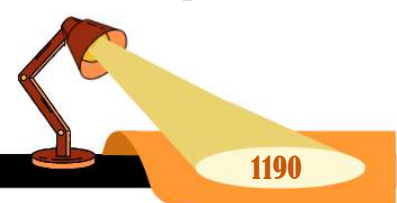
Воєнні дії, що тривають понад півтора року, посилили вразливість ДІС, спричинивши руйнування інфраструктури, втрату кадрів, фінансові обмеження, психологічний тиск та загальну дестабілізацію управлінських процесів. В умовах війни в українському суспільстві активізувалися дискусії щодо ефективності наукової та інноваційної політики, переосмислюється роль науки як фундаментального елемента стійкості держави, а інновації дедалі частіше розглядаються як необхідна складова повоєнного відновлення та модернізації.

Попри те, що у вітчизняному законодавстві офіційно не використовується термін «дослідницька та інноваційна система», у практичній площині він дедалі частіше застосовується у відповідності до європейських підходів, де акцент робиться на єдності наукових і інноваційних процесів та їхній ролі в соціально-економічному розвитку. У європейських документах ДІС інтерпретується як сукупність інституцій, мереж, партнерств та механізмів, що забезпечують створення нових знань, трансформацію фундаментальних результатів у технологічні рішення та їхнє впровадження в економіку [3-5].

Україна успадкувала значний науковий потенціал, однак за тридцять років незалежності він зазнав системної деградації — через розірвання виробничих ланцюгів, економічні кризи, нестачу державної уваги, втрату кадрів та застарівання інфраструктури. Сьогодні країна опинилася у ситуації, коли загрози війни можуть стати каталізатором для швидкої перебудови й оновлення інноваційної моделі розвитку. Але така можливість не є автоматичною: вона потребує стратегічного бачення, узгодженості дій ключових акторів, достатнього фінансування та послідовної державної політики.

У цьому контексті Стратегія WINWIN 2030 [6], презентована Україною у 2023 р., є першою масштабною спробою переосмислити роль держави як архітектора інноваційного середовища, інтегрувати наукові, технологічні й економічні процеси в єдину систему та спрямувати інноваційний потенціал країни на повоєнне відновлення. WINWIN пропонує комплексний підхід, що поєднує розвиток наукових інституцій, високотехнологічних секторів, міжнародної інтеграції та нових моделей фінансування.

WINWIN передбачає формування 14 пріоритетних секторів інновацій, серед яких DefenceTech, MedTech, BioTech, EdTech, AgriTech, AI, Semiconductors,

SpaceTech, GreenTech, автономні системи (AUV), технології безпечного кіберпростору, GovTech та інші [6]. Ці напрями поєднують оборонні й безпекові рішення з цивільними високотехнологічними галузями, що відповідає подвійним потребам держави — забезпеченню національної безпеки та модернізації економіки. Такий підхід узгоджується з європейськими принципами інноваційної політики, які передбачають не лише науковий прогрес, а й його безпосередній вплив на соціально-економічний розвиток [7].

Україна сьогодні перебуває у ситуації, коли виклики війни можуть стати каталізатором для швидкої трансформації дослідницької та інноваційної системи. Однак для реалізації цього потенціалу необхідні стратегічне бачення, чіткі інституційні механізми, координація між акторами та належне фінансування. У цьому контексті WINWIN 2030 виступає ключовим кейсом державної інноваційної політики, що об'єднує наукові, технологічні та економічні ресурси у єдину екосистему, орієнтовану на повоєнну модернізацію та глобальну інтеграцію.

В умовах масштабної кризи, спричиненої війною, державна інноваційна політика України набуває нових функціональних змістів, які виходять за межі традиційних моделей інноваційного розвитку. Відповідно до сучасних європейських підходів, інновації в умовах надзвичайних ситуацій розглядаються не лише як чинник економічного зростання, а як інструмент забезпечення стійкості, обороноздатності та адаптивності соціально-економічних систем [4; 8]. Такий підхід корелює з концепцією «innovation for resilience», яку ЄС застосовує у програмах Horizon Europe та ERA Policy Agenda [5; 9].

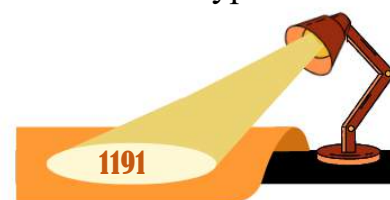
У цьому контексті інноваційна політика набуває подвійного характеру: з одного боку, вона повинна забезпечити швидку мобілізацію наукових і технологічних ресурсів для потреб оборони, критичної інфраструктури та гуманітарної безпеки; з іншого — формувати підґрунтя для майбутньої модернізації економіки, що потребує довгострокових інвестицій та інституційної стабільності. Таким чином, політика інновацій стає дієвим компонентом політики національної безпеки, а не лише інструментом соціально-економічного розвитку.

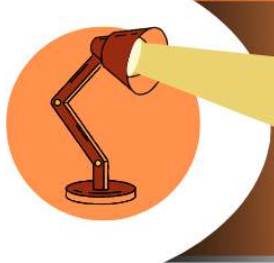
Аналіз змісту Стратегії WINWIN 2030 дає змогу виокремити низку ключових принципів, що визначають нову модель державної інноваційної політики України [6]. До таких належать:

1. Прозорість і відкритість. Стратегія передбачає максимальну публічність процесів, пов'язаних із розробленням і впровадженням інноваційних рішень, що відповідає принципам добросовісного врядування та відкритих інновацій (open innovation) [10].

2. Держава як «архітектор ринку». Цей підхід ґрунтується на моделі підприємницької держави (Mazzucato), згідно з якою уряд має не лише регуляторну функцію, а й роль проактивного інноватора, модератора та інвестора у стратегічні сфери [6].

3. Публічно-приватні інвестиційні механізми. WINWIN 2030 орієнтується на розширення спектра державно-приватних партнерств, стимулювання венчур-

ного інвестування та запровадження нових фінансових інструментів для інноваційних проєктів [10].

4. Орієнтація на стратегічні результати. Пріоритет надається секторам, у яких Україна має потенціал для проривного розвитку — DefenceTech, AI, AgriTech, SpaceTech, GreenTech тощо.

5. Екосистемна взаємодія. Стратегія підкреслює важливість інтеграції держави, бізнесу, науки, дослідницьких інфраструктур, інвесторів та громадянського суспільства у єдину інноваційну систему, подібно до моделі Triple/Quadruple Helix [7].

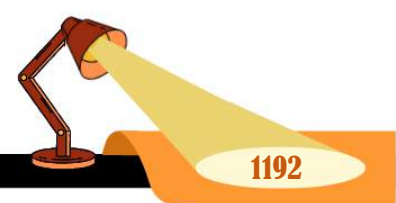
6. Глобальна інтеграція. WINWIN орієнтується на активну участь України в європейських інноваційних програмах, включно з Horizon Europe, Digital Europe Programme та європейським дослідницьким простором (ERA) [5].

Вищезазначені принципи роблять WINWIN 2030 унікальною для української інноваційної політики рамкою, що поєднує елементи воєнної адаптації та післявоєнного стратегічного розвитку.

Механізми реалізації державної інноваційної політики в межах WINWIN 2030 охоплюють низку інструментів, спрямованих на забезпечення швидкості управлінських рішень та стратегічної стійкості інноваційного розвитку у воєнний і післявоєнний період. Стратегія передбачає спрощення регуляторного середовища шляхом зниження бюрократичних бар'єрів, прискорення процедур сертифікації та гармонізації законодавства у сфері інтелектуальної власності, що сприяє залученню інвесторів і швидшому впровадженню технологічних рішень [10]. Важливим блоком є розвиток інноваційної інфраструктури через створення технологічних інкубаторів, наукових парків, центрів досліджень і експериментальних розробок, а також тестових полігонів для інновацій, що узгоджується з європейською моделлю Research & Innovation Infrastructures (RII) [8]. Значну увагу приділено модернізації управління державними інституціями, зокрема цифровізації, підвищенню аналітичної спроможності та переходу від фрагментарного управління до довгострокового системного планування [10]. Окремий механізм стосується посилення захисту та економізації інтелектуальної власності шляхом адаптації законодавства до норм ЄС, розвитку патентування, ліцензування та системних моделей трансферу технологій. Нарешті, стратегія передбачає розширення міжнародної співпраці, зокрема через участь України у програмах Horizon Europe, що відкриває доступ до фінансування, партнерств і глобальних науково-технологічних ланцюгів [5; 9].

WINWIN 2030 є не лише стратегією інноваційного розвитку, а й інституційним фундаментом для майбутньої відбудови. Документ виконує роль інструменту, який:

- визначає пріоритетні сектори, здатні забезпечити технологічну модернізацію;
- формує екосистему, орієнтовану на інтеграцію науки, бізнесу і держави;

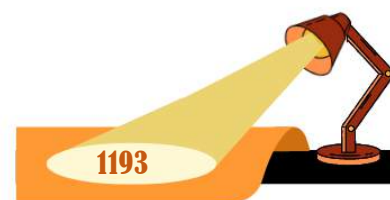
- активізує інноваційне підприємництво;
- створює можливість для експортно-орієнтованого розвитку високих технологій (DefenceTech, AI, безпілотні системи);
- забезпечує системні зміни державної політики на основі принципів відкритості, прогнозованості та інклюзивності.

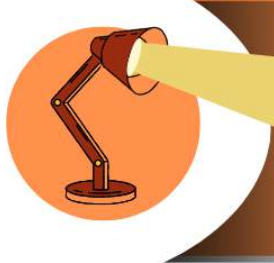
Таким чином, WINWIN 2030 можна розглядати як центральний кейс державної політики у сфері інновацій, що має потенціал перетворити воєнні виклики на можливості довгострокового економічного розвитку.

Стратегія WINWIN 2030 є масштабним інституційним проектом, спрямованим на формування державної інноваційної політики, здатної забезпечити розвиток технологічних секторів як у воєнний, так і в післявоєнний період. Для оцінки її потенціалу та обмежень доцільно застосувати інструментарій SWOT-аналізу, який дозволяє систематизувати сильні та слабкі сторони, можливості та загрози у комплексній перспективі (табл. 1).

Розширена оцінка ризиків реалізації WINWIN 2030 демонструє, що успіх стратегії значною мірою залежить від здатності держави мінімізувати фінансові, інституційні, кадрові, технологічні та зовнішні загрози, які загострилися в умовах війни. До фінансових ризиків належать дефіцит державного бюджету, що може обмежити інвестиції у науку й інновації, залежність від міжнародних донорів, яка ускладнює довгострокове планування, а також низький рівень приватних вкладень у R&D, що уповільнює розвиток високотехнологічних секторів. Інституційні ризики пов'язані з недостатньою координацією між МОН, Мінцифри, НАН України, Мінекономіки та іншими органами, що може спричинити дублювання програм і неефективність політик, а також із низьким рівнем корпоративного управління у державних R&D-організаціях. Кадрові ризики зумовлені мобільністю фахівців, міграційним відтоком і браком сучасних освітніх програм, які відповідали б потребам інноваційних галузей, таких як штучний інтелект, робототехніка та кібербезпека. Технологічні ризики формуються через обмежений доступ до високоточного обладнання, логістичні труднощі, санкційні обмеження та нестачу тестових полігонів (testbeds), необхідних для апробації автономних систем, безпілотників і ризикових аграрних технологій. Зовнішні ризики включають геополітичну нестабільність, залежність від міжнародних ринків у постачанні критичних компонентів і посилену конкуренцію на глобальних інноваційних ринках, що може ускладнювати вихід українських технологічних продуктів на світовий ринок. Сукупність цих факторів формує складне середовище реалізації WINWIN 2030, яке вимагає системних і швидких рішень державної політики для забезпечення стійкого інноваційного розвитку.

SWOT-аналіз і комплексна оцінка ризиків свідчать, що реалізація WINWIN 2030 має високий стратегічний потенціал, але залежить від низки критичних умов: зміцнення інституцій, стабільного фінансування, формування кадрового резерву, розвитку інфраструктури та інтеграції у глобальні наукові й техноло-

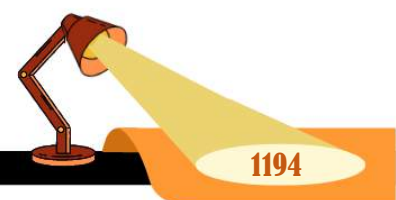

гічні мережі. При ефективній реалізації стратегія може стати ключовим драйвером повоєнної модернізації України та інструментом зміцнення національної безпеки.

Таблиця 1

SWOT-аналіз реалізації стратегії WINWIN 2030

Сильні сторони (Strengths)	Слабкі сторони (Weaknesses)
<p>1. Високий рівень політичної підтримки. WINWIN 2030 підтримана урядом України та позиціонується як національна інноваційна рамка, що надає документу статус пріоритетної стратегії державного розвитку. Наявність політичної волі — критично важливий фактор для ефективної реалізації інноваційної політики.</p> <p>2. Прозорий стратегічний дизайн та чіткі пріоритетні сектори. Стратегія визначає 14 секторів технологічного зростання, що відповідає вимогам програм Horizon Europe щодо чіткої фокусованості політик. Така структурованість дозволяє ефективніше залучати інвесторів і донорські організації.</p> <p>3. Потужний науково-інженерний людський капітал. Україна зберігає конкурентні позиції в окремих галузях — IT, оборонні технології, матеріалознавство, ракетно-космічні розробки. Навіть у 2022–2023 рр. українські компанії демонстрували інноваційну активність, а український DefenceTech став одним із найдинамічніших у світі.</p> <p>4. Сформований технологічний попит оборонного сектору. Потреби ЗСУ стимулюють розвиток дронів, систем РЕБ, автономних платформ і програмних рішень — це створює «польову лабораторію» для швидкої апробації технологій.</p>	<p>1. Недостатня інституційна спроможність органів управління інноваціями. Україні бракує стабільних інституцій для координації інноваційної політики (аналогів European Innovation Council або FRAUNHOFER Gesellschaft). Висока фрагментованість управління призводить до дублювання функцій.</p> <p>2. Низький рівень фінансування НДДКР. Витрати України на дослідження й інновації залишаються одними з найнижчих у Європі (<0,3% ВВП), тоді як середній показник ЄС — понад 2,1%. Без радикального збільшення фінансування стратегія може не досягти ключових цілей.</p> <p>3. Відтік талановитих науковців і STEM-фахівців. Через війну понад 20 тис. дослідників виїхали за кордон, що послаблює кадрову основу інноваційних секторів.</p> <p>4. Інфраструктурні руйнування. Суттєві втрати наукового обладнання, лабораторій і виробничих потужностей обмежують можливість виконання R&D у повному обсязі.</p>
Можливості (Opportunities)	Загрози (Threats)
<p>1. Глибока інтеграція в європейські R&I-програми. Україна отримала доступ до Horizon Europe та Digital Europe Programme, що відкриває нові канали фінансування та трансферу технологій.</p> <p>2. Запит на створення нової інноваційної моделі у післявоєнний період. Повоєнне</p>	<p>1. Тривалість війни та ризик руйнування інфраструктури. Ескалація воєнних дій може призвести до знищення R&D-об'єктів, зриву логістики, втрати інвесторів і перенесення стартапів за кордон.</p> <p>2. Міграційні тенденції та демографічний спад. Україна ризикує</p>

відновлення створює унікальне «вікно можливостей» для масштабних інституційних реформ, які в мирний час були б неможливими.

3. Формування глобально конкурентних секторів. Особливо перспективними є: DefenceTech (безпілотні системи), AgriTech (автономні агроплатформи й точне землеробство), GreenTech (відбудова енергетики на зразок REPowerEU), SpaceTech (малі супутникові програми), AI та роботизація. WINWIN формує інструменти для їхнього масштабування.

4. Підвищення привабливості України для венчурного капіталу. У 2023–2024 рр. надійшли рекордні інвестиції у DefenceTech та робототехніку — завдяки високому попиту на інноваційні бойові рішення.

втратити частину молодих науковців і висококваліфікованих інженерів, що знижує спроможність розвивати високотехнологічні сектори.

3. Регуляторна нестабільність. Часті зміни нормативної бази, низька передбачуваність державної політики та надмірна бюрократія можуть зупинити інноваційну активність.

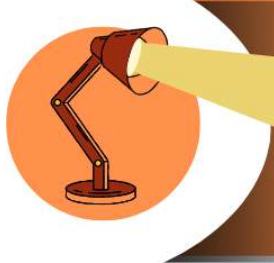
4. Конкуренція на глобальних ринках. Сектори AI, Semiconductors, GreenTech та DefenceTech характеризуються високою конкуренцією з боку США, Ізраїлю, Південної Кореї, Китаю та ЄС. Без підтримки держави українські продукти можуть втратити шанси на масштабування.

Джерело: створено автором на основі [6].

В умовах війни інноваційна політика набуває додаткових функцій: підвищення стійкості, адаптація до екстремальних умов, швидка перебудова виробничих та технологічних ланцюгів. Як зазначено: «Innovations stimulate ... security in times of military threats» [11]. Наприклад, сектор DefenceTech — це не просто модернізація армії, а перетворення оборонних технологій у глобальний експортний потенціал. Сектор AgriTech — використання великої кількості землі України як майданчика для автономних агротехнологій, що має значення й у післявоєнному відновленні. Таким чином, інноваційна політика виступає засобом не лише економічного розвитку, але й національної безпеки й реконструкції.

Державна інноваційна політика в умовах війни — це нетипове поле для академічного аналізу, бо переважно інновації розглядаються у стабільному економічному середовищі. Україна формує підхід, де інновації стають елементом національної стійкості, а не лише економічного зростання. Стратегія WINWIN демонструє перехід від «реакції на кризу» до «системної інноваційної політики»: «WINWIN moves innovation from crisis response to systemic policy» [12]. Цей перехід означає, що держава не просто підтримує окремі інноваційні проекти, а створює інституційну архітектуру, механізми, середовище для масштабування інновацій.

Роль держави через WINWIN змінюється: з контролюючого органу — на стимулюючий, фасилітуючий, інвестуючий агент. Це видно у пріоритеті прозорості, екосистемної взаємодії, публічно-приватного інвестування. Водночас, післявоєнна відбудова додає вимогу: інновації мають швидко приносити результат, бути адаптованими до кризових умов, витривалими до ризиків. Наприклад, AgriTech має враховувати мінування, руйнування логістики; GreenTech —

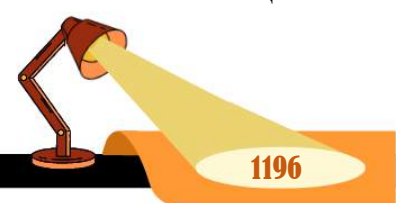
руйнування енергетичної інфраструктури; DefenceTech — прямий зв'язок із фронтом і експортним потенціалом.

Однак існує ризик, що стратегія залишиться декларативною, якщо не супроводжуватиметься ресурсами, ефективним управлінням, інституціональною спроможністю та міжнародною інтеграцією. Політика інновацій у таких умовах потребує гнучкості й адаптивності — швидка зміна пріоритетів, мобільність ресурсів, прозоре управління. Також варто зазначити, що український досвід може стати прикладом для інших країн, які опинилися у стані кризового відновлення — як робити політику інновацій не «після», а «паралельно» із відбудовою та безпекою.

Висновки. Результати проведеного дослідження засвідчують, що стратегія WINWIN 2030 є ключовим інституційним інструментом формування нової моделі державної інноваційної політики України, здатної відповідати комплексним викликам воєнного часу та забезпечити фундамент для післявоєнної модернізації. Стратегія пропонує цілісну рамку розвитку, що поєднує пріоритетні технологічні сектори (DefenceTech, AgriTech, AI, SpaceTech, MedTech тощо) та концептуальні засади інноваційної політики, засновані на принципах прозорості, відкритості, глобальної інтеграції, екосистемності та довгострокового планування. У такому форматі WINWIN 2030 створює передумови для переходу від фрагментованих ініціатив до системної державної політики, спрямованої на масштабування інновацій та зміцнення національної стійкості.

Разом з тим аналіз показав, що ефективність реалізації стратегії залежить від здатності держави мінімізувати ключові бар'єри — регуляторні, фінансові, кадрові, інституційні, інфраструктурні та безпекові. Війна суттєво ускладнює впровадження інноваційних рішень, але водночас стимулює формування нового середовища, у якому інновації стають не додатковим ресурсом, а критично необхідним інструментом забезпечення обороноздатності, відновлення економіки та інтеграції України у глобальні ринки. Саме тому стратегія WINWIN 2030 має значний експортний та демонстраційний потенціал для інших країн, що переживають кризи чи трансформації: український досвід може слугувати прикладом того, як інновації можуть стати елементом виживання, відбудови та довгострокового розвитку.

Подальші напрями наукових досліджень у цій сфері передбачають глибший аналіз інституційної архітектури реалізації WINWIN 2030 та оцінку її узгодженості з європейськими політиками й стандартами, зокрема Horizon Europe, ERA та European Innovation Scoreboard. Важливим є також дослідження механізмів фінансування та моделювання оптимальних форм державно-приватного партнерства для високотехнологічних секторів, а також кількісна оцінка впливу інноваційних рішень на темпи відбудови економіки. Окремого наукового інтересу потребують питання створення кадрового потенціалу для інноваційних секторів, трансферу технологій, функціонування інноваційної

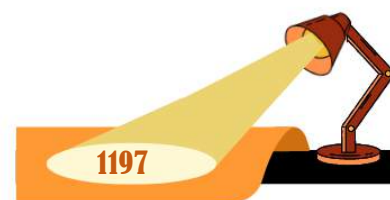
інфраструктури та тестових майданчиків, а також формування експортних технологічних кластерів. Перспективними залишаються дослідження ризиків і сценаріїв реалізації стратегії, включно з моделюванням можливих траєкторій розвитку інноваційної системи України до 2030 р. та оцінкою її впливу на стійкість держави у довгостроковій перспективі.

Література:

1. Грига В.Ю., Рижкова Ю.О. Наука та інновації в Україні: підходи до формування політики в умовах війни // Економіка і прогнозування. № 4 2022, с. 88–108.
2. Вовченко О. В., Петренко Н. С. Консенсусний підхід до відновлення економіки Європи після Другої світової війни // Київський економічний науковий журнал. № 3 2023, С. 30-35. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2023-3-5>
3. Transforming the Research and Innovation system for Post-War Recovery. URL: <https://scienceatrisk.org/storage/lp/125/28ae32642520ad8022db551636b69c6de3bc0d4e.pdf>
4. OECD Science, Technology and Innovation Outlook 2023. URL: https://www.oecd.org/en/publications/oecd-science-technology-and-innovation-outlook-2023_0b55736e-en.html
5. European Research Area (ERA) Policy Agenda 2022–2024. URL: <https://european-research-area.ec.europa.eu/policy-agenda-2022-2024>
6. Ukrainian Global Innovation Strategy 2030. URL: https://winwin.gov.ua/assets/files/WINWIN_Main%20Presentation.pdf
7. European Innovation Scoreboard (EIS) 2023. URL: https://research-and-innovation.ec.europa.eu/knowledge-publications-tools-and-data/publications/all-publications/european-innovation-scoreboard-2023_en
8. European Commission. Horizon Europe Strategic Plan 2021–2027. URL: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/6abcc8e7-e685-11ee-8b2b-01aa75ed71a1/language-en>
9. European Innovation Council and SMEs Executive Agency (EISMEA) Reports. URL: https://eisma.ec.europa.eu/index_en
10. Міністерство цифрової трансформації України. Презентація WINWIN 2030. URL: <https://thedigital.gov.ua/news/progress/prezentatsiya-globalnoi-innovatsiynoi-vizii-winwin-yakoyubude-ukraina-maybutnogo>
11. Innovation as a driver of economic growth: Ukraine implements the WINWIN Strategy. URL: <https://brdo.com.ua/en/news/innovatsiyyi-yak-drajver-rostu-ekonomiky-ukrayina-realizuyestrategiyu-winwin>
12. Innovation as a National Idea: Ukraine’s WINWIN 2030 Strategy for Global Impact. URL: <https://digitalstate.gov.ua/news/govtech/innovation-as-a-national-idea-ukraines-winwin-2030-strategy-for-global-leadership>

References:

1. Hryha, V.Yu., & Ryzhkova, Yu.O. (2022). Nauka ta innovatsii v Ukraini: pidkhody do formuvannia polityky v umovakh viiny [Science and innovation in Ukraine: approaches to policy formation in wartime]. *Ekonomika i prohnozuvannia – Economy and Forecasting*, 4, 88–108. [in Ukrainian].
2. Vovchenko, O.V., & Petrenko, N.S. (2023). Konsensusnyi pidkhid do vidnovlennia ekonomiky Yevropy pislia Druhoi svitovoi viiny [Consensus-based approach to Europe’s economic recovery after World War II]. *Kyivskiy ekonomichnyi naukovyi zhurnal – Kyiv Economic Scientific Journal*, 3, 30–35. <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2023-3-5> [in Ukrainian].
3. Science at Risk! Project Team. (2023). Transforming the Research and Innovation System for Post-War Recovery. Retrieved from <https://scienceatrisk.org/storage/lp/125/28ae32642520ad8022db551636b69c6de3bc0d4e.pdf>

4. OECD. (2023). Science, Technology and Innovation Outlook 2023. Retrieved from https://www.oecd.org/en/publications/oecd-science-technology-and-innovation-outlook-2023_0b55736e-en.html [in English].
5. European Research Area (ERA). (2022–2024). ERA Policy Agenda 2022–2024. Retrieved from <https://european-research-area.ec.europa.eu/policy-agenda-2022-2024> [in English].
6. Ministry of Digital Transformation of Ukraine. (2023). Ukrainian Global Innovation Strategy 2030: WINWIN Presentation. Retrieved from https://winwin.gov.ua/assets/files/WINWIN_Main%20Presentation.pdf [in English].
7. European Commission. (2023). European Innovation Scoreboard (EIS) 2023. Retrieved from https://research-and-innovation.ec.europa.eu/knowledge-publications-tools-and-data/publications/all-publications/european-innovation-scoreboard-2023_en [in English].
8. European Commission. (2023). Horizon Europe Strategic Plan 2021–2027. Retrieved from <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/6abcc8e7-e685-11ee-8b2b-01aa75ed71a1/language-en> [in English].
9. European Innovation Council and SMEs Executive Agency (EISMEA). (2023). Reports and Analytical Materials. Retrieved from https://eismea.ec.europa.eu/index_en [in English].
10. Ministry of Digital Transformation of Ukraine. (2023). Prezentatsiia hlobalnoi innovatsiinoi vizii WINWIN: Iakoiu bude Ukraina maibutnoho [Presentation of the global innovation vision WINWIN: What future Ukraine will look like]. Retrieved from <https://thedigital.gov.ua/news/progress/prezentatsiya-globalnoi-innovatsiynoi-vizii-winwin-yakoyu-bude-ukraina-maybutnogo> [in Ukrainian].
11. Better Regulation Delivery Office (BRDO). (2023). Innovation as a driver of economic growth: Ukraine implements the WINWIN Strategy. Retrieved from <https://brdo.com.ua/en/news/innovatsiyi-yak-drajver-rostu-ekonomiky-ukrayina-realizuye-strategiyu-winwin> [in English].
12. Digital State of Ukraine. (2023). Innovation as a National Idea: Ukraine's WINWIN 2030 Strategy for Global Impact. Retrieved from <https://digitalstate.gov.ua/news/govtech/innovation-as-a-national-idea-ukraines-winwin-2030-strategy-for-global-leadership> [in English].